

РЕШЕНИЕ

№ 314

гр. Перник, 08.04.2014г.

Административен съд Перник, в открито съдебно заседание проведено на дванадесети март през две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Игнат Г.

По докладваното от съдията Г. административно дело № 971 по описа за 2013г. на Административен съд Перник, при участието на секретаря Т.М., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 204, ал. 4 от АПК във вр. с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

От името на "****"ЕАД е постъпила искова молба против ***, с правно основание чл. 203, във вр. с чл. 204, ал. 4 от АПК и чл. 1 от ЗОДОВ, който е съединен за съвместно разглеждане с оспорване незаконосъобразността на действията и бездействията на ответника по делото - ***. Твърди се, че са налице незаконосъобразни действия и бездействия от страна на ответника изразяващи се в не извършено отчуждаване на част от недвижим имот, собственост на ищеца и незаконосъобразно действие, представляващо фактическо отнемане на имота без да е налице процедура по отчуждаване и без заплащане на отчуждение за частта от имота. С оглед на това се претендира ответникът да бъде осъден да заплати на ищцовото дружество обезщетение в размер на 500 000лева, представляваща обезщетение за стойността на отнетия имот; -50 000лева-пропуснати ползи от получаване на среден пазарен наем за равностоеен на отнетия имот; -5 000 лева платени данъци и такси от началото на 2004г. до подаване на исковата молба и мораторна лихва върху стойността на имота за периода от влизане в сила на решението по делото до окончателното изплащане на дължимата сума. В хода на съдебното производство е направено изменение на иска като е допуснато увеличение на иска от 500 000лв. на 1 250 700 лв., представляващо обезщетение за стойността на отнетия имот; допуснато е увеличение на пропуснатите ползи от получаване на среден пазарен наем за равностоеен на отнетия имот от 50 000лв. на 374 011 лв., от които пропуснати ползи от нереализирани доходи от наеми на основание реално сключена сделка за отдаване под наем - 179991 лв. за периода от сключване на договора до завеждане на иска - 10.06.2013 г. и обезщетение за претърпени загуби - намаляване на имуществото - резултат от неправомерното разрушаване на посочените по-горе масивни сгради в размер на 194 020 лв.. Също така е поискано и обезщетение за вреди от недължимо платени данъци за такса битови отпадъци, като в хода на съдебното дирене е направено изменение на исковата претенция, което е допуснато и искът в тази му част е намален от 5 000лв. на 1079.10лв.. В съдебното производство ищецът чрез процесуалните си пълномощници пледира за уважаване на заявените претенции като основателни и доказани и произтичащи от установено незаконосъобразно действие и бездействие на *** изразяващо се в непровеждане на отчуждителна процедура по отношение на имот, собственост на ищцовото дружество. Пледират и за присъждане на разноски съгласно представен списък на разноски.

Ответника по жалбата-Кмета на ***, редовно призован, не се явява и не изпраща представител. В писмено становище постъпило по делото се излагат

доводи, че искът е неоснователен и се заявява претенция същият да бъде отхвърлен. Твърди, че не са налице нито действия, нито бездействия, които да попаднат в приложното поле на ЗОДОВ. Излагат се и доводи, че между страните има висящо гражданско производство пред Варненски окръжен съд по иск за собственост по чл. 108 и чл. 73, ал. 1 от ЗС, по което *** била оспорила по съответния ред правото на собственост върху процесната реална част от процесния имот на дружеството. С тези съображения се иска отхвърляне на иска против ***.

Представителят на Окръжна прокуратура Перник заключава, че искът е основателен и доказан по основание и размер и предлага да се уважи в пълния предявен размер.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

С постановление от 01.02.1998г. по т.д. № 169/1998г. по описа на Окръжен съд *** на основание чл. 717, ал. 4 от ТЗ на праводателя на ищеца е възложено имуществото на "****"ООД в несъстоятелност и дворно място с площ от 20 000кв.м., съставляващо кв. 601 по плана на V-ти подрайон на гр. ***, при граници: ул. "Тракия", ул. "Дойран", ул. "Битоля" и ул. "Цар Освободител", с административен адрес гр. ***, бул. "Цар Освободител" № 76а, ведно с построените в него сгради, описани в постановлението на съда. Постановлението за възлагане е вписано в книгите за вписвания при Служба вписвания при районен съд *** и на 09.02.2000г. дружеството е въведено във владение на имота. Съставен е и констативен нотариален акт № 4, том VI от 14.07.2000г., вписан по съответния ред. По кадастралния план действащ към 1998г. този имот е идентичен с ПИ-1, при граници на този имот: улици "Дойран", "Брегалница", "Битоля", "Тракия" и бул. "Цар Освободител".

Кмета на *** със заповед № г-І от 03.01.1994г. за изменение на застроителния и регулационен план на І-ти микрорайон е изменил регулацията на четирите околновръстни улици, като части от имот ПИ № 1, както следва 266кв.м. се отнемат за разширение на улица "Тракия", а за разширение на ул. "Брегалница" и "Битоля" се отнемат 3 120кв. м..

Със заповед № 222 от 23.10.2000г. е в сила изменение на регулацията на кв. 601 спрямо изменението от 1994г., с което е корегирана уличната регулация на ул. "Брегалница" и ул. "Битоля", като от ПИ 1 за двете улици са отнети 2124кв.м.. Направено е отреждане на УПИ-І и УПИ-ІІ, като УПИ І е за автостопанство, газостанция и обществено обслужване, а УПИ ІІ-за административно и обществено обслужване. Със заповед № Р-173 от 15.06.2001г. Кмета на *** е попълнил кадастралния план с ПИ № 2 и ПИ № 3. ПИ № 2 е с площ от 7014кв.м., а ПИ № 3 е с площ от 11 295кв.м.. От ПИ № 3 за разширението на ул. "Битоля" са отнети 732кв.м..

Между страните не е спорно, че върху процесните 732кв.м. към настоящия момент е изградено въпросното уширение на улица "Битоля".

Не се спори още, че с писмо от 10.04.2007г. жалбоподателите са уведомени от представител на ***, че ще се изготви предложение до Общински съвет *** за извършване на равностойна замяна на техния имот попадащ в трасето на ул. "Битоля". До настоящия момент не е проведена отчуждителна процедура, нито е извършена равностойна замяна.

В хода на съдебното производство се представи годишна програма на *** за управление и разпореждане с имоти общинска собственост за 2011г., от която се установява, че частта имоти за отчуждаване под т. 24 е вписано разширение на ул. "Битоля" - "****" - няма отчуждаване. Успоредно с това в доклада на Кмета на общината е залегнало като успешно техническо решение реконструкцията на ул. "Битоля".

Също така за доказване на твърденията на ищеца се допуснаха и изслушаха

съдебно-техническа, съдебно-оценителна и съдебно икономическа експертиза. От заключението на вещото лице Р.Г. от извършената СТЕ се установява, че към месец декември 1999г., за кв.601, м/р 5, гр. ***, действащ е бил кадастрален план, изготвен 1965г./1969г. и попълнен през 1987г.. Съгласно кадастралния план 1965/1969 г. и ИЗРП на 5-ти подрайон, гр. ***, одобрен със Заповед №Г-1 от 03.01.1994г. на Кмета на ***, поземленият имот представлява имот №1 от регулационния план на 5-ти подрайон на гр. ***, при граници: ул. „Тракия“; ул. „Марсел Кашен“/ул. „Дойран“/; ул. „Брегалница“; ул. „Битоля“ и бул. „Цар Освободител“. Имотът е с площ от 18309 кв.м. - на приложената комбинирана скица №1 контура на имота ПИ №1 е показан с плътен черен цвят. Съгласно ИЗРП на 5-ти подрайон, одобрен със Заповед №Г-1/03.01.1994 г./ от имот №1 за разширение на ул. „Тракия“ се отнемат 266 кв.м., а за разширение на ул. „Брегалница“ и ул. „Битоля“ се отнемат 31290 кв.м. - на комбинираната скица №1 от заключението на вещото лице отнетите по ИЗРП площи от ПИ №1 са показани с червени линии и червен щрих. Площта на ПИ №2 от кадастралния план, попълнен със Заповед №РД-173/15.06.2001 г. е 7014 кв.м.. Площта на ПИ №3 от кадастралния план, попълнен със Заповед М9Р-173/15.06.2001 г. е 11295 кв.м. Общата площ на двата имота е 18309 кв.м. - на приложената към заключението на вещото лице скица №2, ПИ №2 е показан със зелен цвят, а ПИ №3 - с жълт цвят. С последващо изменение на регулационния план/ИРП/, одобрен със Заповед №222/13.10.2000г. се изменя регулацията на ул. „Битоля“ и ул. „Брегалница“ като от ПИ №1 за двете улици се отнемат общо 2124 кв.м. - на приложената към заключението комбинирана скица, отнетата площ по тази регулация е показана със зелен цвят. Със същата Заповед за кв.601 се отреждат УПИ I - за „Автостопанство, газостанция и обществено обслужване“. - УПИ I и УПИ II, кв.601 са показани със сини и червени линии. На скица №2 са показани ПИ №2 и ПИ №3, съгласно Заповед №Р-173/15.06.2001 г. На скица №3 са показани отнетите площи от ПИ №2 и ПИ №3 за разширение на ул. „Битоля“ - отнетата площ от ПИ №2 за ул. „Битоля“ и ул. „Брегалница“ е показана със зелен цвят, а отнетата площ от ПИ №3 за ул. „Битоля“ е показана с жълт цвят. Върху извадка от действаща кадастрална карта на гр. *** е показано фактическото отнемане на части от ПИ №3 за разширение на ул. „Битоля“ - това отнемане е посочено на скица №4, където фигура с площ от 732 кв.м. е показана с жълт цвят, ПИ №6 с площ от 359 кв.м. - с червен цвят и ПИ №7 с площ от 1079 кв.м. - със син цвят. ПИ с номера 6 и 7 са предмет на сделката между *** и „Боляри“ ЕАД през 2003г. и са станали общинска собственост, видно от приложения договор №611/28.05.2003 г. за замяна на недвижими имоти. В съдебно заседание в.л. Р.Г. пояснява, че неотчуждената реална част с площ от 732 кв.м. от ПИ с идентификатор 101135.2556.205 е с предназначение второстепенна улица „Битоля“ при граници: от две страни улица „Битоля“; имот с идентификатор 101135.2556.326 и бул. „Цар Освободител“. Тази реална част от 732 кв.м. е част от бившия имот №5, целият с площ от 4012 кв.м. /този имот е част от ПИ №3, съгласно Заповед №Р-267/17.08.2001 г. и ПИ №1 по кадастралния план от 1969г., действащ към 1998г. / и е собственост на „***“ ЕООД. Останалата част от имот №5 с площ 3253 кв.м. е заснета по действащата кадастрална карта като имот № 101135.2556.326 също е собственост на „***“ ЕООД.

Съгласно чл. 204, ал. 1 от АПК иск по чл. 203, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ може да се предяви след отмяната на административния акт по съответния ред, а съгласно чл. 203, ал. 2 от АПК се допуска съединяване на контролно-отменително съдебно производство по оспорване на административен акт с иск за присъждане на обезщетение. Както с исковата молба, така и в хода на съдебното производство ищците твърдят, че претърпените от тях вреди са в причинно следствена връзка с незаконно бездействие на общинската администрация. Поради

това не може да се приложи изискването на чл. 204, ал. 1 от АПК за предварителна отмяна на административен акт като абсолютна процесуална предпоставка за завеждане на исовете. Законодателят е предвидил възможност за предявяване и разглеждане на исовете за обезщетение, когато те са причинени от незаконни действия или бездействия на администрацията, като в този случай сезираният съд преюдициално се произнася по незаконосъобразността на действието или бездействието. Съгласно чл. 255 от АПК защитата по глава XV "Защита срещу неоснователни действия и бездействия на администрацията" не е пречка за предявяване на иска по чл. 203 от АПК. Въз основа на изложеното настоящия състав приема, че предявената исова претенция е процесуално допустима. Същата касае извършване на неоснователни действия и бездействия попадащи в приложното поле на чл. 256 и чл. 257 от АПК. В първата, по чл. 256 от АПК, административния орган следва да е сезиран с искане да извърши фактически действия, които е длъжен да извърши по силата на закон, но в продължение на 14 дни бездействия, а при втората административния орган не изпълнява свое задължение, произтичащо пряко от нормативен акт-чл. 257 от АПК. Разликата в двете хипотези е, че при първата административния орган следва да бъде сезиран с искане да извърши фактически действия, а при втората хипотеза задължението произтича пряко от нормативен акт. В случая от материалите по делото се установява, че не е налице хипотезата на чл. 256 от АПК. Следователно трябва да се провери може ли да бъдат квалифицирани като бездействие на административния орган неосъществяването от него отчуждителна процедура. Въз основа на възприетата фактическа обстановка се приема, че *** е извършила разширение на ул. „Битоля“ през периода 2002-2003г., като фактически е отнела 732 кв.м. собственост на „****“ ЕООД, без да извърши отчуждаване до този момент и към настоящия момент върху процесния имот е изградена „улица“, в съответствие с предвижданията на ЗРП и същия се ползува като такава и за този имот не е изплатено равностойно парично обезщетение преди осъществяване на мероприятиято. Между впрочем с решение № 18 от 08.02.2013г., постановено по ГД № 583/2012г. състав при ВКС в мотивната част подробно е обсъдил тези обстоятелства и след като е влязло в сила решението му съгласно чл. 237 от ГПК, то е задължително за всички. Налице са фактически действия, изразяващи в отнемане на имот не по установения ред и незаплащане на равностойно парично обезщетение. Предпоставка за отчуждаване на даден имот е влязъл в сила ПУП. С ПУП за регулация на улици, съгласно чл. 110 от ЗУТ съответните имоти се урегулират като такива, предназначени за обекти публична собственост., както и за улична мрежа, по силата на чл. 112, ал. 2, т. 9 от ЗУТ, какъвто е процесния случай. Въз основа на влезлия в сила ПУП недвижимите имоти на физически и юридически лица могат да се отчуждават по реда на ЗДС и ЗОБС за обекти публична собственост на държавата и общината за изграждане и реконструкция на транспортната техническа инфраструктура, преустройство на транспортно-комуникационни мрежи и съоръжения, в т.ч. улици, като разпоредбата на чл. 209, ал. 4 от ЗУТ разписва, че частта от поземления имот се счита отчуждена от деня на изплащане на паричното обезщетение. Видно от материалите по делото не са налице данни това да се е случило. Въпреки това следва да се отбележи, че защитата по смисъла на чл. 257, ал. 1 от АПК касае извършването на действия, които пряко произтичат от нормативен акт, какъвто не е конкретния случай. Задълженията на административния орган по Закона за устройство на територията не произтичат от АПК. Специалният закон за устройство на територията не регламентира преки и фактически действия, които да са вменени на кмета на общината. С оглед на това следва да се разгледа приложното поле на ЗОБС. Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗОБС в редакцията ѝ до 2004г. разписва, че недвижими имоти или части от тях - собственост на физически или юридически лица, могат да се отчуждават принудително само за задоволяване на такива общински нужди, които не могат да бъдат задоволени по друг начин, след предварително и

равностойно парично обезщетение или обезщетяване с друг равностоеен имот, съгласно правилата на тази глава. Предпоставка за отчуждаване на имот за общински нужди е предварително и равностойно парично обезщетение или обезщетяване с друг равностоеен имот. То следователно в случая е налице бездействие на административния орган, произтичащо пряко от нормативен акт и същото се изразява в непровеждане на отчуждително производство по отношение на имот от 732 кв. м. заявен като собственост на настоящия ищец. Налице са всички предпоставки за извършване на отчуждителното производство, а именно влязъл в сила ПУП, предвиждащ изграждане на разширение на ул. "Битоля" и след предварително и равностойно парично обезщетение и действието е следвало да се извърши от кмета на общината. Чрез своето бездействие изразяващо се в непровеждане на процедура по отчуждаване, която е бил длъжен да проведе преди да осъществи мероприятиято е нарушен материалния закон, тъй като липсват индиции за предварително и равностойно парично обезщетение или обезщетяване с друг равностоеен имот.

Касае до неизпълнение на задължения, изразяващи се в неоснователно бездействие на общината, произтичащи от закони, което сочи за незаконосъобразност на бездействието по смисъла на чл.204, ал. 4 от АПК. От доказателствата по делото се установява, че за разширението на ул."Битоля" са включени и 732 кв.м. реална част от ПИ 5, целият с площ 4012 кв.м., собственост на „***"ЕАД, без да е извършено отчуждаване от общината и без да е изплатено обезщетението, т.е. налице са действия и бездействия по отнемане без правно законово основание. Тези фактически действия и бездействия на общината по отнемане на имота за разширение на улицата са незаконосъобразни, защото не са извършени по предвидения в закона ред чл.21 ал.1 от ЗОБС. Реализираното през 2003/2004г. мероприятие, съгласно предвижданията на ПУП за реализация разширението на ул."Битоля" е следвало да бъде извършено едва след провеждане на отчуждително производство и заплащане на дължимото обезщетение. В чл.21 ал.1 ЗОБС, отнасяща се до принудително отчуждаване на имоти-частна собственост, за общински нужди изрично е регламентирано, че общината придобива правото на собственост върху определената част от съответния имот след предварително и равностойно парично или имотно обезщетение, едва след което общината става собственик и на реализираната върху тази част от имота улица, т.е. мероприятиято по разширението на улицата е осъществено, без да са извършени действия по отчуждаване и изплащане на обезщетението. Този факт се доказва чрез признанието на самата община в писмо от 10.04.2007г., което е в отговор на дружеството по молба от 25.06.2006г. - общината признава изпълнението на извършеното разширение на ул."Битоля", вкл. и процесната част от имота на дружеството, като употребява израза в писмото „тяхна собственост" и независимо, че в писмото общината уверява, че „ще се пристъпи към изготвяне на предложение до ОБС *** за извършване на равностойна замяна" такава фактически до настоящия момент не е извършена. Освен от цитираното писмо фактът на незаконно отнемане/ без отчуждаване и изплащане на обезщетение/ за процесната част от собствения на дружеството имот се установява и от приложеното решение от 08.02.2013г. по гр.д. № 583/2012 на ВКС-второ г.о., което има задължителна сила за този факт. В подкрепа на всичко изложено са и допуснатите и приети свидетелските показания, както и програмата на *** за срока от 2007г.-2011г. и отчета на Кмета на *** с оглед на което се приема, че оспорването е доказано.

Съгласно нормата на чл.256 АПК е налице фактическо бездействие, когато не са извършени фактическите действия, които административният орган -в случая *** е бил длъжен да извърши по закон - по цитираните текстове на ЗУТ и ЗОБС.

Правопораждащият юридически факт за фактическото действие е самата правна норма. Законодателят под неизвършването на фактически действия и бездействия има предвид фактически действия и бездействия, които административният орган или длъжностните лица са длъжни да извършат по силата на закона или произтичащо пряко от нормативен акт.

Оспорването по реда на чл. 257 от АПК по своята правна природа представлява осъдителен иск, по който съдът може да осъди носителя на властническите правомощия - административния орган да извърши действието, като определи срок за това или да отхвърли искането. Правопораждащият юридически факт за фактическото действие е самата правна норма. Законодателят под неоснователни бездействия има предвид бездействия, които административният орган или длъжностните лица са длъжни да извършат по силата на закона или произтичащо пряко от нормативен акт. В конкретния случай, Кмета на *** следва да бъде осъден да изпълни задължението си, произтичащо от чл. 21, ал. 1 от ЗОБС и да заплати равностойно парично или имотно обезщетение на отнетия имот.

С оглед на изложеното неоснователното бездействие на ответника, насложено върху завземане без правно основание - без отчуждаване и без изплащане на обезщетение за процесната част от имот на ищеца за разширението на улица, които са регламентирани като дължими фактически действия по силата на нормативни актове - на чл.14 ал.1 ЗУТ, чл.110 и чл.112 ал.2 т.9 ЗУТ, чл.205 и чл. 209 ал.4 ЗУТ и неоснователни бездействия по чл.21 ал.1 ЗОБС и които са във връзка с управленчески правоотношения, сочи на наличие на причинна връзка между тях и претендираната вреда. На основание чл.1 ал.1 и чл.4 ЗОДОВ обезщетение се дължи за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. При разбирането за преки вреди, че това са само тези, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат, т.е. които са следствие от увреждането, безспорно е, че в случая са настъпили за дружеството преки имуществени вреди, изразяващи се в претърпяна загуба в следствие на противоправно отнемане, без изплащане обезщетение за процесния имот, резултат от незаконосъобразни действия и бездействия и за пропуснати ползи - неосъществено увеличаване на имуществото на дружеството, т.е. лишаването на ищеца от облаги. Освен това вредите са и непосредствени, защото са настъпили по време и място, следващо противоправния резултат. Причинната връзка между вредата и неоснователното бездействие на общината/общинската администрация/, което не е преустановено и към настоящия момент е в неизвършването на действия, произтичащи от нормативен акт и които административният орган е длъжен да извърши по силата на закона.

С изменението на ЗОДОВ, взето с Д.В. бр.30/2006г. в сила от 12.07.2006г. в предметния обхват на закона е включена и отговорността на общините, освен което и субективният обхват е разширен като право да претендират обезщетение имат вече и юридическите лица. ЮЛ могат да претендират обезщетение за всички вреди, претърпени в качеството им на субекти в материално-административно правоотношение и страни в административнопроцесуално правоотношение. В това качество ЮЛ могат да са претърпели вреди от незаконосъобразен административен акт, както и от действия и бездействия на длъжностни лица на държавната и общинската администрация. Административен орган в лицето на Кмета на *** е трябвало да извърши административна дейност по смисъла на чл. 1 от ЗОДОВ. Обемът на отговорността се регламентира от нормата на чл. 4 ЗОДОВ - на

обезщетение подлежат всички имуществени и неимуществени вреди.

В процесния случай, искът за обезщетение по чл.1 ал.1 ЗОДОВ е съединен с оспорване законосъобразността на действия и бездействия на административния орган - *** - чл.204 ал.4 АПК, изразяващи се във фактическо отнемане на реална част от имота /732кв.м./ за разширението на ул."Битоля", без спазване на процедурата по отчуждаване и заплащане на обезщетение. Реализираното през 2003/2004г. мероприятие, съгласно предвижданията на ПУП за реализация за разширението на ул."Битоля" е следвало да бъде извършено едва след провеждане на отчуждително производство и заплащане на обезщетение, регламентирано в чл. 21, ал. 1 от ЗОБС. Вземането за обезщетение за вреди възниква след признаване по законен ред на незаконността на акта, действието или бездействието. Когато вредите са от фактически действия и /или бездействия, както е в процесния случай, обезщетението за тях може да се иска след признаването им за незаконни, което се установява и в производството по обезщетяване. Изискуемостта на вземането по чл.1 ал.1 от ЗОДОВ и при безспорния факт, че в процесния случай неоснователното бездействие на общината не е преустановено и към настоящия момент, като същите поначало се оспорват безсрочно - чл.257 АПК, то общината отговаря за репарирането на причинените вреди, чиято отговорност е включена с изменението на ЗОДОВ /Д.В.бр.ЗО/2006г./ в сила от 12.07.2006г., т.е. общината отговаря, съгласно действащата след изменението на закона и към настоящия момент правна уредба. Общината като ЮЛ е пасивно легитимирана да отговаря за репарирането на причинените на дружеството-ищец имуществени вреди от неоснователни фактически действия и бездействия, които е била длъжна да извърши по задължение, пряко произтичащо от нормативен акт. В случая е налице и причинна връзка между неоснователното бездействие и причинените вреди от бездействието на ответника, тъй като посредством своето бездействие ищецът е бил лишен от възможността да получи равностойно парично обезщетение съответстващо на отнетия му имот. Моментът, от който вземането става изискуемо в този случай е моментът на преустановяването на неоснователното бездействие. Съответно това е и началният момент на забавата и съответно дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, съгласно ТР № 4 по т.д.№3/2004г. т.4 на ОСГК на ВКС.

По иска за обезщетение в размер на пазарната стойност на имот от 732 кв.м.. в съдебно заседание от 12.03.2014 г., на основание чл.214 ГПК, е допуснато изменение на размера на иска в посока увеличение, съобразно заключението на съдебно оценителната експертиза- от 500 000лв. на 1 250 700лв.. В периода до 2004г.-изграждането на уширението законодателната воля възприета в ЗОБС е отчуждаването да се извърши преди започване на строителството от съответния етап. По силата на чл. 22 от ЗОБС Кметът на общината възлага изготвянето на оценките на имотите, предвидени за отчуждаване, на независими лицензирани оценители, които изготвят оценките по пазарни цени. С оглед на това меродавният и най-късен момент, от който се дължи парично обезщетение за имотите, предвидени за отчуждаване е преди реализиране на мероприятието, а размерът му е по пазарни цени. С оглед на това и като взе в предвид съдебно оценителната експертиза, неоспорена от страните съдът намира иска в тази му част за доказан до размер от 729 360лв. към 2004г., като до разликата до 1 250 700лв. ще се отхвърли като неоснователен.

Във връзка с претенцията за присъждане на мораторна лихва на обезщетението върху стойността на имота. Основателността на главния иск обуславя основателност и на акцесорния иск с правно основание чл. 86 от ЗЗД. Обезщетение за забава /мораторна лихва/ съгласно чл. 86 от ЗЗД, се дължи от началният момент на

забавата и съответно дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, като съгласно ТР № 4 по т.д.№ 3/2004г. на ОСГК на ВКС това е от момента на предявяване на исковата претенция-10.06.2013г. до окончателното изплащане на сумата.

По иска за имуществени вреди-пропуснати ползи в съдебно заседание от 12.03.2014 г. е направено и допуснато изменение в тази му част посредством увеличение от 50 000 лв. на 374 011 лв., от които обезщетение за пропуснати ползи в размер на 179 991лв. и обезщетение за претърпени загуби в размер на 194 020 лв. От приложените по делото писмени и устни доказателства -от разпитаните по делото свидетели и от двете експертизи-съдебно техническа и съдебно-оценителна се установява, че в участъка на сегашната улица „Битоля“ са съществували постройки - масивна сграда с навес и масивна сграда „мивка“ -първата със застроена площ 60 кв.м., от които само сграда 33 кв.м. и навес - 27 кв.м., а втората - със застроена площ от 64 кв.м.. По делото е представен като доказателство наемен договор от 07.12.2001г., от които се установява, че тези застроени площи са се използвали от дружеството ищец за стопански цели и са били отдадени под наем за срок от 10 години. С предприемане на действия по освобождаване на терена са били разрушени и по този начин ищецът е претърпял загуби от разрушаването на сградите и не е успял да реализира доходи, с които е могъл да увеличи имуществото си, в резултат от деянието - прокарване на улица без надлежно отчуждаване и в нарушение на законовия ред. Настоящия състав намира, че касателно иска за пропуснати ползи претенцията е основателна, тъй като ищеца доказва такива за периода от 2004г. до предявяване на иска. С оглед на това искът за пропуснати ползи в размер на 179 991лв. за периода от сключване на договора за наем, и по точно от 2004г. до дата на завеждане на иска - 10.06.2013г. ще се уважи като основателен и доказан.

Иск за обезщетение на имуществени вреди представляващи претърпени загуби не е предявен с исковата молба от 10.06.2013г., нито фигурира в уточнителната молба депозирана в първото по делото съдебно заседание. С оглед на това заявената едва в писмените бележки по делото претенция за присъждане на обезщетение за пропуснати ползи произтичаща от неправомерното разрушаване на посочените по-горе масивни сгради в размер на 194 020 лв. по съдебно оценителната експертиза е процесуално недопустима за разглеждане и не се дължи произнасяне.

По заявената претенция за обезщетение за вреди от недължимо платени данъци и такси е допуснато изменение на исковата претенция от 5000лв. на 1079.10лв. в размера, установен в съдебно икономическата експертиза. Искът в тази му част е неоснователен. От 1997г. е в сила Законът за месните данъци и такси. В редакцията му към придобиване на ПИ 1 лицето, легитимиращо се като собственик е било длъжно да уведоми за това писмено в 2-месечен срок данъчната служба по местонахождението на имота, като подаде данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти, съгласно чл. 14 от закона. Със същата възможност е разполагал и при частично или пълно унищожаване на сградите, както към онзи момент, така и към настоящия. От приетата по делото съдебно икономическа експертиза се установява, че ищецът е подавал декларации по чл. 14 и чл. 17 от ЗМДТ, в който е отразявал корекции касателно притежаваните от него недвижими имоти, в т.ч. сгради и земя. Установяването на местните данъци се извършва от служители на общинската администрация по реда на ДПК и е предвиден в него ред за обжалване. В случая, обезщетяване по реда на ЗОДОВ за вреди от недължимо платени данъци и такси не е в пряка причинно следствена връзка с неоснователното бездействие на *** и няма правна възможност да се уважи. Същия

ще се отхвърли като неоснователен до претендирания размер от 1079лв..

При този изход на спора се дължи произнасяне относно направените разноски. Същите съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК са в общ размер на 116 300лева и представляват договорено и заплатено адвокатско възнаграждение по договори за правна защита и съдействие от 23.10.2013 и от 31.10.2013г. в размер на 115 650лв. и 650лв. за допуснатите съдебни експертизи. С оглед изхода на делото *** дължи на жалбоподателя разноски съобразно уважената част на иска, които са в размер на 65 050лева.

Водим от изложеното, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА *** да заплати на "****"ЕАД сумата в размер на 729 360лв., ведно със законната лихва, считано от 10.06.2013г. до окончателното изплащане на сумата и същата представлява обезщетение за причинени имуществени вреди, в резултат от неоснователни бездействия на ***, като в частта над 729 360 лв. до 1 250 700лв. го отхвърля като недоказан.

ОСЪЖДА *** да заплати на "****"ЕАД сумата в размер на 179 991лв., представлява обезщетение за пропуснати ползи в резултат от неоснователни бездействия на ***, ведно със законната лихва, считано от 10.06.2013г. до окончателното изплащане на сумата.

ОТХВЪРЛЯ изцяло заявената искова претенция за обезщетение за вреди от недължимо платени данъци и такси в размер на 1079.10лв., като неоснователен.

ОСЪЖДА ***, с Булстат 000093442, с адрес бул. "Осми приморски полк" № 43, представлявана от Кмета на *** да заплати на "****"ЕАД, със седалище и адрес на управление гр. Радомир, Индустриална зона, представлявано от изпълнителния директор П.Е.Б. разноски в размер на 65 050 лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14 дневен срок от обявяването му на страните.

Съдия:

